

PRALEA, HARITON

n. 12 septembrie 1876, Breaza, jud. Brașov

d. 20 noiembrie 1963, Sighișoara, jud. Brașov

Provine dintr-o familie de preoți, tatăl său fiind George Pralea, iar mama sa Elisabeta-Sara, născută Herseni. Școala primară a urmat-o în Breaza, iar mai apoi, din anul 1886, a frecventat cursurile Gimnaziului de Stat din Sibiu. În luna mai 1894 a absolvit Gimnaziul Ortodox din Brașov, avându-l ca diriginte pe Vasile Goldiș. Studiile universitare le-a început la Facultatea de Drept din Cluj și le continuă la Budapesta și Viena. A obținut și titlul de doctor în științele juridice.

Examenul de avocat l-a promovat în anul 1904 la Târgu Mureș, stabilindu-se cu locul de muncă la Șercaia unde și-a deschis birou de avocatură.

A dus o campanie de promovare a intereselor țăranilor români din zona Făgărașului, fiind întemeietorul Băncii „Șercaiana”.

În anul 1914 a fost înregimentat în armata austro-ungară, iar în toamna anului 1918, întors de pe front, se implică în acțiunile de pregătire a Marii Adunări de la Alba Iulia. A fost delegat de către românii din Șercaia să îi reprezinte la Alba Iulia, unde a fost ales membru în Marele Sfat Național. La data de 7 decembrie 1918, comitetul executiv al Consiliului Național Român din Făgăraș îl numește prim-pretor al preturii Făgăraș.

Începând cu anul 1919, s-a stabilit la Făgăraș, unde a continuat să practice avocatura până în anul 1926, când este numit al doilea notar al județului, după Liviu Pandrea. În activitatea notarială s-a ocupat în principal de cazurile țăranilor de a dobândi proprietatea asupra pământului obținut prin cumpărare și prin moștenire.

Odată cu instaurarea regimului comunist, sistemul de justiție a suportat unele modificări, astfel că la 1 ianuarie 1952 s-au înființat notariatele de stat. În acest sens, activitatea notarilor a încetat, implicit a lui Hariton Pralea, fără a li se recunoaște dreptul la pensie.

S-a mutat la fiica sa în Brașov din cauza situației financiare precare pe care o avea, aici angajându-se merceolog la Întreprinderea „Cicoarea”. În noiembrie 1952, atât familia lui, cât și a fiicei acestuia sunt evacuate din Brașov și strămutate la Dumbrăveni, raionul Sighișoara, regiunea Stalin. Și pierde vechiul locul de muncă și este încadrat hornar în noua locație. În anul 1963 i se va acorda un ajutor de bătrânețe nesemnificativ, pentru cinci ani de muncă.

Moare în urma unei insuficiențe cardio-respiratorii în spitalul din Sighișoara.